Karta pracy z tematami i zadaniami dla uczniów klasy 3a 20 maja

Blok tematyczny: Z książką za pan brat
Temat dnia: Wielkie czytanie
Zajęcia komputerowe:

Temat: Utrwalenie wiadomości o częściach mowy grając w gry edukacyjne
Kliknij w poniższe linki i zagraj.
https://learningapps.org/1243409 Rodzaje rzeczownika
https://learningapps.org/watch?v=px5yn6ys501 Rodzaje rzeczownika 2
https://learningapps.org/11009442 Rodzaje rzeczownika 3
https://learningapps.org/10484741 Określanie części mowy
https://learningapps.org/3292011 Ukryte przysłówki

Edukacja polonistyczna
Temat: Czytanie opowiadania Zofii Staneckiej „Wielkie czytanie". Wypowiadanie się na temat akcji, zajęć i imprez czytelniczych. Układanie i zapisywanie zdań z podanych wyrazów. Tworzenie przysłówków od przymiotników. Układanie i zapisywanie pytań do autora swojej ulubionej książki. Układanie rymowanki dotyczącej czytania książek.
1.Wprowadzenie
Zapoznaj się z historią tabliczki, która dawno temu pełniła funkcję zeszytu.

Od tabliczki do tabletu

Niegdyś rolę kilku zeszytów pełniła mała, czarna tabliczka, oto jej historia...
Władze ogłaszały uchwały, zarządzenia, ustawy, rozliczenia, sprawozdania finansowe, szkoły domagały się podręczników, kapłani- świętych ksiąg. Jak utrwalić dedykacje dla bogów, uwiecznić pamięć zmarłych, jak sprawić, by zapisy były trwałe.
Przedmiotem, który spełnił te wymogi były *tabliczki gliniane,* używane jako materiał piśmienniczy na Bliskim Wschodzie.

Olbrzymie złoża gliny w dolinach Tygrysu i Eufratu, nasunęły starożytnym Sumerom , Asyryjczykom i Babilończykom oryginalny pomysł pisania na tabliczkach, a właściwie wyciskania na nich znaków ideograficzno-sylabowych za pomocą rylca z zaostrzonej trzciny lub kości, który zostawiał ślad w kształcie klina (stad nazwa pisma klinowe). Po zapisaniu tabliczki były wypalane, co w suchym klimacie powodowało ich niezwykłą trwałość. Do dziś zachowały się setki tysięcy zapisów z IV i III tysiąclecia p.n.e. Wiele z tych tabliczek glinianych używano w szkołach.

Inną formą były tablice z brązu na których upamiętniano uczniów nagrodzonych za zdanie egzaminu.

Jeszcze inne - woskowe rozpowszechniły się w Rzymie i Grecji i służyły do zapisywania tekstów o doraźnym znaczeniu /notatki, ćwiczenia szkolne, brudnopisy.

W tabliczkach drewnianych wydrążano warstwę wewnętrzną i wlewano cienko roztopiony wosk, zabarwiony na czarno, po zastygnięciu pisano na nich metalowym rylcem określanym *styl*, miał on dwa końce o różnym przeznaczeniu. Jeden ostry szpiczasty służył do pisania, a drugi płaski służył do wyrównywania, szpachlowania, tego co zostało wcześniej napisane. Tego typu tabliczki odnaleziono w Pompei i Herkulanum.

Tabliczki łupkowe mimo, że z kamienia i drewna, nie były dużo cięższe niż porównywalnej wielkości zeszyt czy notes. Warstwa lekkiego, jak na skałę, łupka miała około 2-4 milimetry.

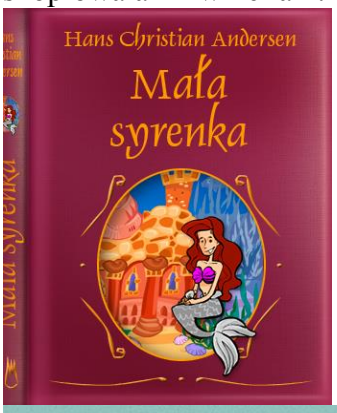

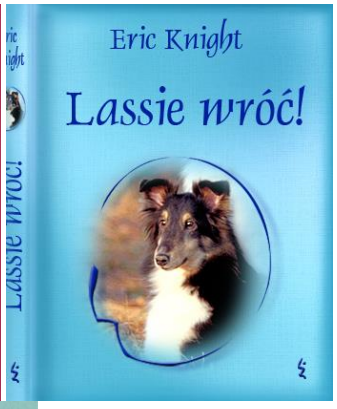
W czasach, gdy papier był drogi, tabliczki łupkowe wielokrotnego użytku były dobrym rozwiązaniem. Dzieci mogły się na nich uczyć pisać bez kosztów związanych z zakupami zeszytów, obsadek ze stalówkami czy atramentu. Początek ich wiąże się z XIV, z Niemcami-Kolonią. Zachowały się na nich różnotematyczne notatki sporządzane przez uczniów jesziwy, najstarsze z nich były jednostronne.
Tabliczki łupkowe najdłużej popularne były w Niemczech, obowiązek pisania na nich istniał do lat 70. XX, wynikało to z dostępności surowca z którego były wykonane oraz powszechnego obowiązku nauki, ściśle przestrzeganego. Były one tanie i łatwo dostępne. Tabliczkę z rysikiem i gąbką otrzymał uczeń pierwszego dnia nauki w szkole.

Na tabliczkach pisano rysikiem, klasyczny zrobiony był z łupka. Rysik miał początkowo długość standardowego ołówka. Ich produkcję zakończono po czterystu latach w 1968 roku w Steinach.

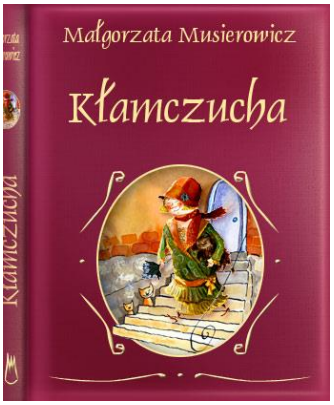
Dla dzieci wynaleziono rysik kredowy wykonany ze zmielonej, sklejonej kredy. Pisało się nim łatwiej, gdyż nie wymagał dużego nacisku.
Dziś mała, czarna tabliczka (ang. tablet) też zawiera w sobie ogrom wiedzy.

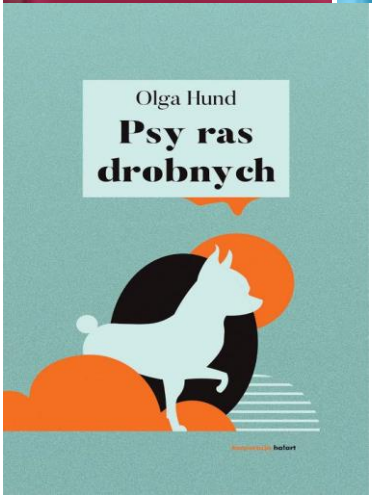
2.Praca z podręcznikiem s.64- 65
Przeczytaj opowiadanie Zofii Staneckiej „Wielkie czytanie".
Opowiedz, na czym polegała akcja związana z czytaniem:
-jak wyglądała przestrzeń klasowa,
-jaka atmosfera panowała w klasie,
-jak zachowywali się bohaterowie opowiadania,
-co wynieśli z takiej lekcji.
3.Praca w kartach pracy s.64 – ćwiczenie 1, 2, 3, 4, 5
Ćwiczenie 3
Na podstawie opowiadania „Wielkie czytanie", skreśl w podanych zdaniach niepotrzebne wyrazy.
Przeczytaj poprawiony tekst.
Ćwiczenie 1
Na podstawie opowiadania „Wielkie czytanie" połącz imiona bohaterów opowiadania z książkami, które czytali. Następnie wypowiedz się na temat książki, która wzbudziła ich zainteresowanie. Uzasadniają swoją wypowiedź.
Ćwiczenie 2
Odszukaj w tekście opowiadania „Wielkie czytanie" fragment, który wyjaśnia, w jaki sposób biblioteka przyszła do klasy. Odczytaj ten fragment opowiadania.
Ćwiczenie 4- praca w zeszycie do j. polskiego.
Przeczytaj nazwy książek i gatunków literackich. Otaczają pętlami nazwy książek, które cię interesują. Przepisz je do zeszytu i dopisz przykładowe tytuły lub autorów. Pamiętają o zasadach pisowni tytułów oraz nazwisk autorów.
Jeśli masz problem z wykonaniem tego ćwiczenia przepisz tytuł i autorów książek z okładek, które skopiowałam i wkleiłam.

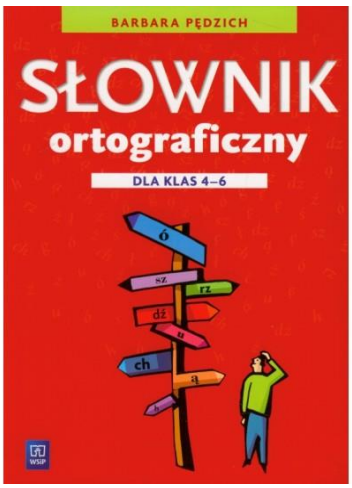

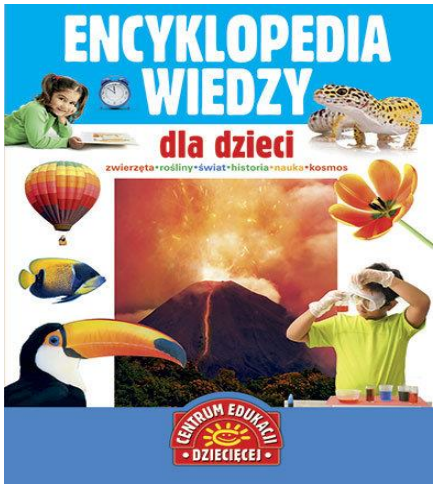

Ćwiczenie 5 - praca w zeszycie do j. polskiego.
Ułóż i zapisz w zeszycie przynajmniej trzy pytania, które można by zadać podczas wywiadu autorowi twojej ulubionej książki.
4.Praca w kartach pracy s.65 – ćwiczenie 7 i 8
Nie wykonuj ćwiczenia 6.
Jeśli chcesz, możesz wykonać to ćwiczenie, ale tylko w odniesieniu do siebie.
Ćwiczenie 7
Uporządkuj podane wyrazy, zmień odpowiednio formę czasowników i zapisz zdania: oznajmujące, pytające i rozkazujące.
Ćwiczenie 8
Przypomnij sobie, na jakie pytania odpowiadają przymiotniki, a na jakie – przysłówki. Od podanych w ćwiczeniu przymiotników utwórz przysłówki.
Dalsza część ćwiczenia tylko dla uczniów chętnych.
Ułóż i zapisz w zeszycie rymowankę dotyczącą czytania książek. Możesz wykorzystać wyrazy z tego ćwiczenia.

Prześlij do sprawdzenia tylko polonistyczną kartę pracy s. 65 (tego samego lub następnego dnia).

Edukacja matematyczna

Temat: Obliczanie połowy i ćwierci liczby. Rozwiązywanie zadań z treścią.

1.Wprowadzenie
Aby obliczyć połowę pewnej liczby, należy ją podzielić przez 2 np.
-połowa liczby 6 to 3 , bo 6: 2 = 3
-połowa liczby 20 to 10, bo 20 : 2 = 10
-połowa liczby 200 to 100, bo 200: 2= 100

2. Praca z podręcznikiem s.68 - wykonaj ustnie zadanie: 1,2,3,4

Aby obliczyć ćwierć pewnej liczby, należy ją podzielić przez 4 np.
-ćwierć liczby 8 to 2, bo 8:4= 2
-ćwierć liczby 16 to 4, bo 16:4=4
-ćwierć liczby 200 to 50, bo 200:4=50

3. Praca z podręcznikiem s.69 – wykonaj ustnie zadanie: 5, 6, 7, 8

4.Praca w kartach pracy s.63 – zadania 1, 2,3, 4, 5

Wych. fizyczne
Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe
OGÓLNE WSKAZÓWKI
- Ćwiczenia należy powtarzać po kilka razy. Jeśli jest to ćwiczenie jednostronne np. skłony w prawo lub wymachy nogą prawą, to taką samą liczbę powtórzeń należy zastosować w przeciwną stronę lub wykonywać to samo drugą kończyną.
- W trakcie wszystkich ćwiczeń pamiętać o ładnej sylwetce (wyciągać szyję, opuścić ramiona, wyprostować plecy, wciągnąć brzuch).
- Podczas ćwiczeń trzeba być cały czas w ruchu.

PRZYKŁADOWE ĆWICZENIA
-Ćwiczenia głowy:
1.Skręcać w prawo i lewo
2.Wykonywać skłony w przód i tył
3.Krążyć w prawo i lewo
-Ćwiczenia barków:
1.Unosić w górę i opuszczać w dół

2.Krążyć w przód i tył
-Ćwiczenia ramion:
1.Ramiona wznieść w przód. Dłonie unosić i opuszczać początkowo na przemian, a potem obie równocześnie.
2.Zacisnąć pięści i dłońmi krążyć do wewnątrz i na zewnątrz.
3.Ramiona wznieść w bok: na raz dłonie odwrócić w górę, na dwa dłonie nawrócić, na trzy zacisnąć pięści i równocześnie skurczyć ramiona, na cztery powrócić do pozycji wyjściowej.
4.Ramiona na karku. Wyprostować ramię w bok i ponownie skurczyć. To samo powtórzyć drugą ręką, a następnie ćwiczyć oba ramiona równocześnie.
5.Ramiona wznieść w bok, łokcie ugiąć i jedno przedramię skierować w górę, a drugie w dół. Przenosząc dłonie łukiem w przód przedramiona zatrzymać przeciwnie. I tak na zmianę.
6.Dłonie skrzyżować z przodu. Wykonywać "nożyce" wznosząc ramiona w górę i opuszczając w dół.
7.Ramiona na barkach. Krążyć ramionami w tył i w przód.
-Ćwiczenia nóg:
1.Bieg w miejscu unosząc kolana w przód, a potem uderzając w tył podudzia.
2.Przeskakiwać jak przez skakankę.
3.Przeskakiwać w miejscu wznosząc w bok raz lewą, raz prawą nogę.
4.Podskakiwać obunóż w prawo i lewo, przy czym stopy i tułów skręcać jak w "twiście" (stopy w prawo, tułów w lewo)
5.Skoki "pajaca" z przenoszeniem ramion w górę i w bok.
5.Wykonać wypad w przód, powrócić do pozycji zasadniczej. Powtórzyć kilka razy, a następnie tak samo ćwiczyć drugą nogę. Podobnie wykonać wypady w tył i w bok.
6.Przysiąść na jednej nodze, drugą wyciągnąć w tył i pogłębiać przysiad, potem zmienić ustawienie nóg i ponownie "sprężynować".
-Ćwiczenia tułowia:
1.Skłony tułowia w przód i tył, na boki.
2.Pogłębiać opady tułowia wzdłuż nogi prawej, potem lewej, powtórzyć to samo wraz z rytmicznym unoszeniem splecionych dłoni w górę.
3.Wykonać naprzemianstronne skrętoskłony do prawej i do lewej nogi z przenoszeniem ramion. Do dalszych skrętoskłonów dodać kolejne ugięcie kolan.
4.Dalej łokciem sięgać do przeciwnego kolana, a potem stopy
5.Krążyć tułowiem, a potem biodrami w prawo i lewo.
-Ćwiczenia odprężające:
1.Położyć się na plecach, a następnie wolno podnieść się do siadu, wykonując skłon w przód i ponownie powrócić do leżenia tyłem i powtarzać to samo.
2.Wykonać leżenie przewrotne, a potem kolana ugiąć tak, by podudzia położyć na podłodze, następnie wyprostować nogi i ćwiczyć na zmianę.
3.Siąść w siadzie skrzyżnym i wyprostowując się wykonać głęboki wdech, a potem wydech, pochylając głowę i tułów do przodu.. I znów wdech i wydech.
4.W klęku podpartym wykonać głęboki wdech, a potem wydech, przechodząc do siadu klęcznego ze skłonem tułowia w przód. Powtarzać na przemian.
5.Wraz z głębokim wydechem wykonać skłon tułowia w przód, a podczas wdechu wolno wyprostować się. I znowu skłony wykonywać na zmianę.
6.Przysiąść i dłonie oprzeć na podłodze. Wolno wstawać. Głębokie wdechy i wydechy.